

njem ratu istakao zajedno sa svojom redovničkom braćom i da je stekao velike zasluge u širenju svete vjere i podjeljivanju Svetotajstva; da je u Jajcu kao župnik spasio jednu djevojku, koju su Turci htjeli poturčiti; da je radi toga osuđen na 300 cekina i da je za više dana morao podnositi mučeničku tamnicu u gvoždima.²⁴ Dok je bio župnikom u Sinju, splitski nadbiskup preuzv. g. Ivan Krstitelj Laghi učinio ga je svojim namjesnikom ili dekanom u Sinju,²⁵ a Sv. Stolica podijelila mu je počasni naslov eskprovincijala.²⁶

Za svoga starešinstva na Dobromu, O. Ivačić nastojao je da bi se zemljište oko hospicija povećalo i da bi se dobio prostor za gradnju crkve. Njegovo je nastojanje imalo uspjeha za njegova nasljednika O. Bernardina Pavlovića, čovjeka poduzetna i vrlo radišna, kakav se je tražio u ovim prilikama. Na 27 kolovoza 1730 O. Luka Terzić i g. Ivan Martinis, opunomoćeni od g. Ivana Petra Marchi, ustupiše O. Bernardinu Pavloviću, starešini hospicija na Dobromu, jednu česticu zemljišta za porabu hospicija i da se može sagraditi crkva, uz uvjet da se njegova braća mole za duše njegove rodbine. To g. Marchi poklanja radi velikih zasluga OO. Franjevaca za vjeru i narod pod turskim jarmom i da mogu sveta djela svoje apostolske ustanove vršiti među vjernicima u Splitu. Starešinstvo provincije na sastanku u Kninu 22. kolovoza 1730 ovlastilo je O. Bernardina, da primi ovaj dar i obveže se, u ime redovničke zadruge, da će se sv. Mise, po želji g. Marchi, svake godine izgovarati.²⁷

S O. Bernardinom Pavlovićem najuže je spojena, s njim zapravo počinje povijest Gospe od Zdravlja.²⁸ Ovaj vriedni Otac poznat je kao Dubrovčanin, jer je pripadao bivšoj dubrovačkoj republici. Ali on je rodom iz Stona. Rodio se g. 1699 iz ugledne obitelji Pavlovića, iz koje je za dugo godina po koji član pripadao Franjevačkom Redu.²⁹

²⁴ LACD, 131; Zlatović, Monografije, 385.

²⁵ LACD, 129.

²⁶ Zlatović, Monografije, 386.

²⁷ LACD, 13, 14, 15, 69.

²⁸ O njemu vidi moju raspravu »Apostoli Gospe od Zdravlja« u »Gospa od Zdravlja« 1935, s. 83—86, 119—122.

²⁹ Gotovo u isto vrijeme Franjevačkom je Redu pripadao i njegov stric s istim imenom O. Bernardin, koji je preminuo g. 1707 u Petrovaradinu. LAPM, 63. Pismo Blaža Pavlović brata našeg Fra Bernardina, pi-